

Retten havde ikke kompetence til at foretage denne omklassificering, som var i strid med appellanterns hensigt. Retten begik en fejl, idet den afviste at lade hende give udtryk for sine synspunkter.

Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 272 TEUF, appellanterns adgang til effektive retsmidler i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og princippet om ligebehandling, for så vidt som Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at den ikke havde kompetence i henhold til artikel 272 TEUF til at træffe afgørelse vedrørende den tredje påstand og om sagens realitet.

Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at den sag, der var anlagt i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, at den interne prøve 2016 var ulovlig og at det derfor var ulovligt, at appellanterns kontrakt ikke blev forlænget, var et annullationssøgsmål i henhold til artikel 263 TEUF, og at disse afgørelser ikke var baseret på regler vedrørende kontraktforhold, men at de udgør administrative foranstaltninger, som ikke kan anfægtes i henhold til artikel 272 TEUF.

Det tredje anbringende vedrører (i) en tilsidesættelse af SOP om Omstrukturering og SOP om Personaleudvælgelse, retten til god forvaltning, herunder princippet om upartiskhed, og en manglende begrundelse for så vidt som Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at den manglede forlængelse af appellanterns kontrakt var begrundet med, at hun ikke havde bestået den interne prøve 2016.

Retten tog ikke stilling til de argumenter, som appellantern havde fremført i forbindelse med det første, det andet og det tredje anbringende til støtte for sit søgsmål, dvs. om, at hun ikke havde bestået den interne prøve 2016, fordi formanden for udvælgelseskomitéen ikke havde erklæret sig selv inhabil og ikke var blevet afsat på grund af en interessekonflikt og partiskhed fra hendes side.

Det fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 268 TEUF og artikel 340, stk. 2, TEUF, eftersom Retten begik en retlig fejl, idet den frifandt EULEX i det søgsmål vedrørende ansvar uden for kontraktforhold, der var anlagt til prøvelse af den interne prøve 2016 og den manglende forlængelse af kontrakten. Appellantern havde anlagt et anerkendelsessøgsmål, og derfor kunne erstatningssagen antages til realitetsbehandling.

Det femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af (i) artikel 268 TEUF og artikel 340, stk. 2, TEUF samt appellanterns rettigheder i henhold til artikel 31 og 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (ansvar uden for kontraktforhold) og (ii) tilsidesættelse af artikel 272 TEUF og artikel 340, stk. 1, TEUF samt kravene i indkaldelsen af ansøgninger om bidrag 2014 (ansvar i kontraktforhold), idet Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at de erstatningssøgsmål, der var baseret på ansvar i og uden for kontraktforhold og hvori der var nedlagt påstand om, at de gentagne opfordringer om at tage en køreprøve chikanerede appellantern, var ugrundede.

EULEX's gentagne opfordringer, som tvang appellantern til flere gange at tage en køreprøve til trods for, at EULEX var bekendt med hendes handicap, hvad angår hendes højre hånd, var ulovlig. Som følge heraf har hun lidt en ikke-økonomisk skade, som bevirker, at hun er berettiget til erstatning.

Appel iværksat den 26. november 2018 af Gugler France til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 25. september 2018 i sag T-238/17 — Gugler mod EUIPO

(Sag C-736/18 P)

(2019/C 112/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Gugler France (ved avocat S. Guerlain)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret og Alexander Gugler

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 25. september 2018 i sag T-238/17 ophæves, idet der er sket en tilsidesættelse af EU-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 4, med hensyn til bedømmelsen af risikoen for forveksling som omhandlet i EU-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b).

— Alexander Gugler tilpligtes at betale appellantens omkostninger i forbindelse med nærværende sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at der er sket en tilsidesættelse af EU-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 4, og følgelig af artikel L. 711-4 i den franske lov om intellektuelle ejendomsrettigheder, idet eksistensen af en økonomisk forbindelse mellem indehaveren af den ældre rettighed (appellanten) og ansøgeren om det omtvistede varemærke (indstævnte) og ligeledes det mulige fravær af en risiko for forveksling ikke er blevet godtgjort.

Appel iværksat den 27. november 2018 af OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (OPS Újpest Kft.) til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 28. september 2018 i sag T-708/17, OPS Újpest mod Kommissionen

(Sag C-741/18 P)

(2019/C 112/18)

Processprog: ungarsk

Parter

Appellant: OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (OPS Újpest Kft.) (ved ügyvéd L. Szabó)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og kendelsen afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 28. september 2018 i sag T-708/17, OPS Újpest mod Kommissionen, og forkyndt for appellanten den 2. oktober 2018, ophæves.
- Endvidere hjemvises sagen til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse om den anden, tredje og fjerde formalitetsindsigelse.
- Sagsøgte i første instans tilpligtes derudover at betale omkostningerne i forbindelse med sagen i første instans og appellen, medmindre Domstolen hjemviser sagen til Retten, i hvilket tilfælde appellanten anmoder Domstolen om ikke at træffe afgørelse om de nævnte omkostninger på nuværende tidspunkt, idet der træffes afgørelse herom ved den endelige dom.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Første anbringende

Appellanten har gjort gældende, at retssikkerhedsprincippet kræver, at de berørte får et nøjagtigt kendskab til omfanget af de forpligtelser, der pålægges dem i medfør af den lovgivning, der vedrører dem, hvilket kun kan sikres gennem en forskriftsmæssig offentliggørelse af den pågældende lovgivning på adressatens officielle sprog.

I det tilfælde, hvor en retsakt ikke er blevet forskriftsmæssigt offentliggjort, bør begyndelsestidspunktet for en processuel frist, som er knyttet til den omstændighed, at forkyndelse har fundet sted, fastlægges på grundlag af datoen for den første gyldigt udførte forkyndelse.

2. Andet anbringende

For så vidt som sagsøgte i første instans under sagen har gjort gældende, at sagen skal afvises, fordi afgørelser, hvis ugyldighed gøres gældende, ikke kan betragtes som endelige afgørelser med den begrundelse, at undersøgelsen fortsat pågår, skal dette spørgsmål afgøres af Domstolen, inden der tages stilling til de øvrige formalitetsspørgsmål.
